

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

5. De Magistris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

tio prohibeatur. 2. Prælati vices suas alibi cedentes sic per sententiam puniri debent, ut de
& accipiens ab Ecclesia excludantur. c. 38. de
mon. dein, ut dans pecuniam pro exercitio
tionis, aut officii, id perdat, conferens
potestatem conferendi amittat. c. 1. b. t. de
ut dans pecuniam removeatur à Clero; con
rens, etiamsi Episcopus, pro qualitate delicti
deponatur, vel suspendatur c. 2. b. t.

TITULUS V.

De Magistris & ne aliquid exigatur pro
licentia docendi.

Quod de Magistris, de quibus
h. t. dicendum? Resp. 1. Licet per
hujus tituli non eam habeat cum præced
nexionem, qualem posterior, norandum
I. Quod nomine *Magistorum vel Doctorum*
ant omnes insigniti in facultate quadam sup
laureâ, usus interim in Germania duo illa voca
la sic distinxit, ut qui in Theologia, Jur
dicina supremum gradum sunt consecuti, *Do*
res, qui in Philosophia, *Magistri* vocentur.
Etotes in dignitate sequuntur *Licentiati*, qui
dignis repertis facta est *licentia* sive facultas
tendi & capeffendi supremam in aliqua scie
lauream: *Licentiatis* inferiores sunt *Baccalari*
ii scil. qui sui in scientia profectus primum
cum testimonium adepti sunt. *Notandum* 2. Quod

alii sint Doctores in Univerſitate quadam promoti; dicti *Academici*, alii *Bullati*, & quòd penes diverſos pro diverſitate Jurium Academicorum ſit poteſtas, DD. creandi. *Notandum 3.* quòd vel examen, idque non umbratile, vel æquivalens poſitionum ex præcipuis Facultatis partibus ſelectarum deſenſio publica & ſufficiens (præter fidei profeſſionem juxta Trid & Conſtit. Pii IV. *injunctum*. ſub pœna nullitatis edendam) debeat præcedere. *L. 7. C. de Prof. & Med. Libr. 10.* *Notandum 4.* quod varia competant Doctõribus privilegia, ſcil. *nobilitas*. arg. *c. 28. de præb. Reſſ. Imper. de anno 1577. tit. 11. & 12.* dein *exemptio* à conditione plebeja. *Clem. 2. h. t. ſpecialis honor & reverentia. L. 2. & 3. C. de off. diverſ. jud. præſumptio* inſignis ſcientiæ, & virtutis, *c. 7. de elect. exemptio* à tortura. Vid Schmalzgr. *h. à n. 4.* *Notandum 5.* A. Conc. Later. *in c. 4. h. t. relato & Trid. Sess. 5. c. 1. de ref. varia*, quæ videri poſſunt, circa Præbendam Theologalem eſſe conſtituta; & paſſim conveniunt AA. ad hanc præbendam Theologicam admitti etiam poſſe Canoniſtam, probant id tum ex variis Congreg. Declarat. tum ex ipſa ratione.

Q. 2. An illicitum ſit vel Simoniacum pro datione licentiæ docendi ſeu tradendi ſcientias aliquid accipere? *Reſp. 1.* Illicitum eſt & graviter ſub pœnâ reſtitutionis perceptorum & privationis officiorum ac beneficiorum prohibutum, dare vel exigere pecuniam aut ſimile quid pro conſeſſione licentiæ docendi, vel ſacram vel profa-

nam

nam scientiam. c. 1. 2. & 3. b. t. Ratio, quia
 ditiam sapit, viros idoneos, quos utilitas publi-
 ca invitari muneribus ad docendum postulat, et
 actionibus velle arcere. Nihilominus jura
 exam à Majoribus & usu approbatam pro inco-
 moditate & labore, quem Professores examina-
 do & approbando Candidatos subeunt, sperant
 accipere, licitum omnino est.

Resp. 2. Etiam loquendo de ipsa licentia
 di concedendâ, licet illicitum sit, pro ea
 accipere; *proprie* tamen Simoniacum non est. Ra-
 tio, quia nec ipsa doctio est quid spirituale, nec
 in materia Simoniæ sumitur, neque ex se
 nata ad actus proprie spirituales, cum motus
 scientiam in intellectu Auditorum generat
 dam.

*Q. 3. An illicitum sit vel Simoniacum pro
 ipsa actuali doctioe stipendium accipere? Resp.*
 Neg. quæcunque demum scientia tractatur
 etiam si sit Theologia speculativa, scriptura,
 Jus Canonicum. Ratio, quia talis doctio
 mediatè & per se non dependet ex principis
 pernaturalibus, cum non supponat necessitudinem
 dem in docente: nec intendit per se movere
 voluntatem ad actus supernaturales, sed tantum
 illustrare intellectum ad cognitionem veritatis
 Theologicarum, ergo. 2. Nec Simoniacum
 est aut illicitum accipere stipendium pro doctio-
 ne consilii non tantum Medici, & responsarii
 ridici, sed etiam Theologici aut Canonici. Ra-
 tio, quia talis instructio supponitur ordinari
 tum

nim ad intellectum veritatis moralis cognitione erudiendum.

TITULUS VI.

De Judæis, Sarracenis, & eorum fervis.

Q. 1. *Quid & quotuplex sit infidelitas? Resp.*
 • Infidelitas (de qua ideo post titulos de Simonia positos agitur, quia ipsa opponitur multò maximè Religioni, cum fundamentum cultûs divini evertat) Propriè dicta est peccatum ita oppositum internæ fidei ex suo objecto, ut cum eo impossibilis sit voluntas credendi, & actus fidei vere divinæ. 2. Tres numerat species; *Paganismum, Judaismum, & Hæresin.* Ad *Paganismum* reducuntur etiam *Sarraceni*, ut constat ex *c. 10. & 18. h. t.* strictè tamen differunt à *Paganis*, quia *Pagani* sunt, qui idola colunt, verum Deum negantes; *Sarraceni* autem, qui non baptizati unum tamen & verum adorant Deum, nec tamen novum Testamentum, nec vetus saltem totum recipientes, dogmatibus Mahometis in Alcorano contentis inhærent. Deinde *Judaismus* est infidelitas illorum, qui legem duntaxat Moisaicam absque fide in Christum sectantur. De *Sarracenorum & Judæorum* origine, appellatione &c. plurima referunt Historici. Demum de *Hæresi*, tertia specie infidelitatis, agetur *seq. Tit.*

Q. 2.